

gelig Mand. Desuden har Balduin Hansen for Sagens Skyld og af gammelt Venskab for mig lovet at arbejde for Jægermesterens Valg. Den opvarmede Talemaade om „Anarkismens Hydra“, som sandsynligvis skal være Tyrstruppernes store Valgtrumf, kan jo heller ikke blive synderlig virkningsfuld som Skræmmebillede, naar den skal anvendes paa en Godsejer og Jægermester.“

„Ja ja,“ sagde Fru Bertha. „De har velsagtens Deres Planer med det hele, og dem tier De med. Men veed De af, at min Brodersøns økonomiske Forhold er alt andet end gode?“

„Han har jo en rig Svigerfar.“

„Aa — ham! Den Hjælp, der kommer fra den Kant, frygter jeg næsten mere end noget andet. — — Enslev!“ sagde hun, da han ingenting svarede, „jeg husker, De kaldte Dem engang for Daarernes Formynder. Vær det ogsaa i dette Tilfælde! Min letsindige Brodersøn har i Forvejen tilstrækkelig høje Tanker om sig selv. Rigsdagslivet, er jeg bange for, vil føre ham endnu dybere ned i Ulykken.“

Enslev slog utaalmodigt med Hovedet og vilde ikke ind paa Sagen. Folks private Affærer interesserede ham ikke. Han havde alene truffet sin Afgørelse udfra den Betragtning, at Jægermesteren i den givne Situation var den, der bedst vilde kunne samle Kresens mange neutrale Stemmer, og som desuden ved sit blotte Navn og sin sociale Stilling vilde vække Opmærksomhed ud over Landet.

De havde nu endt en Rundtur omkring den store Græs-